

Maleïda Terra Santa

El govern de Tel Aviv s'ha quedat sol en la lluita indiscriminada per conservar la sobirania en els territoris àrabs ocupats. La mort d'una vintena de palestins a mans de l'exèrcit israelià ha dut, a més, la condemna de tota la comunitat internacional.

El conflicte palestino-israelià viu aquests dies un dels moments més crítics des que començà la *intifada* als territoris àrabs ocupats, Gaza i Cisjordània, ara fa dos anys i mig. L'enduriment del conflicte l'ha provocat un fet puntal no exempt de gravetat: l'assassinat de set treballadors palestins per part d'un jove israelià que pretenia venjar-se d'un desengany amorós i que, segons els metges, tenia les facultats mentals perturbades. Sigui com sigui, el fet cert és que l'actitud del jove Ami Popper, i la consegüent actuació de l'exèrcit sionista per reprimir les manifestacions de protesta dels àrabs, han tornat a posar en el primer pla de l'actualitat internacional la política del govern del Tel Aviv en els territoris àrabs ocupats. No debades és el responsable del bon grapat de morts que han provocat les bales del quart exèrcit més poderós del món. Israel ha hagut de sentir com la Lliga Àrab, la Comunitat Europea i, amb menys intensitat, els Estats Units condemnaven la matança i, per extensió, la falta de voluntat per encetar negociacions que duguen la pau.

L'onada de violència desencadenada a Gaza i a Cisjordània ha estat de tal magnitud que la Lliga Àrab ha sol·licitat la reunió urgent del consell de seguretat de les Nacions Unides. La reunió, feta a Ginebra davant la negativa dels Estats Units a donar un visat al president de l'Organització per l'Alliberament de Palestina, Yasser Arafat, fa albergar esperan-

Tots contra Israel per la matança a Gaza i a Cisjordània.

ces. L'ONU podria enviar observadors als territoris àrabs ocupats i al Jerusalem est perquè supervisen el procés que viuran els palestins entre l'ocupació israeliana i l'accés a la sobirania. L'enviament dels Cascos Blaus de l'ONU ha tingut, en principi, el suport dels Estats Units, cosa que evidència un fort deteriorament de les relacions entre la Casa Blanca i el govern de Tel Aviv.

La possible intervenció de l'ONU en els territoris àrabs ocupats l'ha contestada ràpidament el gabinet en funcions del primer ministre israelià, Yitzhak Shamir. Per a Shamir és intolerable que les

Nacions Unides envien observadors a uns territoris que el seu partit, el conservador Likud, i el seu govern, consideren part de la sobirania israeliana. El líder laborista, Shimon Peres, també s'oposa a la intervenció de l'ONU en el conflicte, encara que sembla estar disposat a acceptar, després d'un procés de negociació, la creació d'un estat palestí.

En el rerefons de tanta mobilitat diplomàtica es constata un fet preocupant: la qüestió palestina ha entrat en un punt mort. La iniciativa de pau presentada pel govern d'unitat nacional, integrat pels conservadors del Likud i

pels laboristes, fa un anys i, posteriorment, retocada i batejada com a *pla Baker*, ha caigut en l'oblit. El secretari d'estat nord-americà, James Baker, que juntament amb les autoritats egípcies, havia de mitjançar entre israelians i palestins, ja va declarar que l'Orient Pròxim no era l'objectiu prioritari del govern dels Estats Units. Per a la Casa Blanca, els països de l'Europa de l'Est són, ara per ara, més propicis a la política nord-americana.

El govern d'Israel tampoc s'ha posat d'acord sobre com i amb qui s'ha de negociar. Un pas avant dels que estan disposats a encetar un procés de pau a l'Orient Pròxim comporta tres passos arrere per part de la línia dura del Likud. Aquest partit ha viscut moments difícils a causa de la divisió interna respecte a la política que s'ha de dur amb els territoris àrabs ocupats. L'anunci dels primer ministre, Yitzhak Shamir, que acceptaria conversar amb una delegació palestina on, a més de Gaza i de Cisjordània, hi haguera la part oriental de Jerusalem, va provocar una greu crisi en el Likud. Poc després, el Likud era derrotat per una moció de censura presentada pels laboristes i ara, a l'expectativa de formar un nou gabinet, els conservadors dirigeixen el govern en funcions a Israel. En definitiva, Israel està pagant amb crisis internes i desprestigi internacional un combat que, per als palestins, significa la mort indiscriminada.

Remei Blasco